

SÅNGHÄFTE 1

10 VISOR MED (OCH UTAN) ACKORD

Musik att minnas

UTANTILL?

Hur många sånger kan vi sjunga med i utantill? Ingen alls? 5? 10?

Nej, med lite hjälp här och där är det säkert minst 100!

I själva verket kan vi förstås bra många fler - särskilt om vi får möjlighet att sjunga tillsammans med någon som är bergsäker på hela texten.

Många sånger har vi också personliga och speciella minnen kring som kan väckas till liv när vi får höra en sång som vi inte har fått höra på länge.

Vad är det då för sånger vi har samlat på oss i vårt musikaliska minne?

Ja, det är förstås en massa olika sånger. Det är sånger från skoltiden - och från den tid när vi var ännu yngre än så. Det kan också vara psalmer, snapsvisor, schlagers, tonsatta dikter och sånger vi sjöng eller lyssnade till när vi var unga.

1. Fjäriln vingad
2. Vem kan segla förutan vind
3. Alla fåglar kommit re´n
4. Den första gång jag såg dig
5. Längtan till landet (Vintern ra...)
6. Hör hur västanvinden susar
7. Vi gå över daggstänkta berg
8. Uti vår hage
9. Ack, Värmeland du sköna
10. Här är gudagott att vara

TILL DIG SOM SPELAR - ELLER INTE SPELAR

Sånghäftet är tänkt att vara en hjälp för dig som har en gitarr till hands.

Om du inte har det går det förstås lika bra att strunta i ackorden och bara sjunga.

Alla gamla människor ska kunna hela - eller delar av sångerna utantill.

I den svenska folkskolan ingick det i undervisningen att lära sig ett antal sånger utantill. Det kanske tar en stund att plocka fram dem ur minnet, men de finns där hos de allra flesta!

1. FJÄRILN VINGAD

Carl Michael Bellman

(Fredmans sång n:o 64)

1. Fjäriln vingad syns på Haga
mellan dimmors frost och dun,
sig sitt gröna skjul tillaga
och i blomman sin paulun.
Minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens värma väckt
till en ny högtidlig yra
eldas vid sefirens fläkt.

2. Haga i ditt sköte röjes
gräsets brodd och gula plan;
stolt i dina rännlar höjes
gungande den vita svan;
längst ur skogens glesa kamrar
höras täta återskall
än från den graniten hamrar
än från yx i björk och tall.

3. Se Brunnsvikens små najader
höja sina gyllne horn,
och de frusande kaskader
sprutas över Solna torn;
under skygd av välvda stammar,
på den väg man städad ser,
fålen yvs och hjulet dammar,
bonden milt åt Haga ler.

Fjäril'n vingad syns på Haga eller *Om Haga* är den 64:e sången i Carl Michael Bellmans samlingsverk Fredmans sånger utgivna 1791. *Fjäriln Vingad* skrevs ursprungligen som en ansökan till Gustav III om att Lovisa skulle anställas som åldfru (husföreståndarinna) på Haga.

Bellman skickade verserna, som då även innehöll en strof om Lovisa, till Armfeldt för att denne vid lämpligt tillfälle skulle föredra ärendet inför kungen, troligtvis 1790. Om Armfeldt gjorde detta vet man inte, i vilket fall ledde inte uppvakningen till någon anställning för Lovisa.

Kapten Adolph Ulric Kirstein var vid denna tid kapten-mechanicus och vice slottsbyggmästare. Han var, liksom Bellman, medlem av sällskapsorden Par Bricole. Vid tiden för dedikationen var Bellman hyresgäst i hans fastighet vid Klarabergsgatan. Det innebar en relation som inte kunde vara helt problemfri, och vid ett tillfälle 1790 måste Kirstein vända sig till hovkansliet angående ett betydande krav på Bellman för obetald hyra.

2. VEM KAN SEGLA FÖRUTAN VIND

Am
Vem kan segla förutan vind?
Dm Am
Vem kan ro utan åror?
Dm Am
Vem kan skiljas från vännen sin
Dm E7 Am
utan att fälla tårar?

Am
Jag kan segla förutan vind,
Dm Am
jag kan ro utan åror,
Dm Am
men ej skiljas från vännen min
Dm E7 Am
utan att fälla tårar.

Vem kan segla förutan vind finns i flera varianter över hela Norden.

Det här är en av få visor där både unga och gamla brukar kunna hela sången utantill!

3. ALLA FÅGLAR KOMMIT RE´N

H. H. von Fallersleben
Tysk folksmelodi

G C G
Alla fåglar kommit re´n
D7 G D7 G
vårens glada gäster.

C G
Vilken fröjd i solens sken
D7 G D7 G
vilka sångarfester!

D7 G D7
Lärkan drillar högt i sky
G D7 G D7
våren är ju evigt ny.

G C G
Jordens högtid börjar gry
D7 G D7 G
sprider fröjd åt alla.

G C G
Trast och fink och siskor små
D7 G D7 G
sjunger glatt i snåren.

C G
Göken räknar i sin vrå
D7 G D7 G
dagarna och åren.

D7 G D7
Skogen står så grön och ljus
G D7 G D7
gungar lätt i sunnansus.

G C G
Duvan i sitt gröna hus
D7 G D7 G
fröjdar sig åt våren.

Alle vöglen sind schon da... så börjar det tyska originalet. Den svenska texten har sjungits i skolan av alla barn, eller har jag fel? Visst kan väl alla sjunga med här?

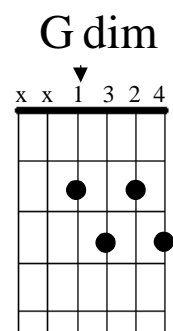
Andra versen är det pluspoäng för den som kan sjunga med.

Många kan också en andra stämman till den här sången!

4. DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÅG DIG

Singer Sjöberg

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
 på förmiddan, då solen lyste klar,
 och ängens alla blommor av många hundra slag
 de stodo bugande i par vid par.
 Och vinden drog så saktelig, och nere invid stranden,
 där smög en bölja kärleksfull till snäckan uti sanden.
 Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
 den första gång jag tog dig uti handen.

Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
 så bländande som svanen i sin skrud.
 Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
 liksom ett jubel utav fåglars ljud.
 Då ljöd en sång från himmelen, så skön som inga flera;
 det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
 Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
 så bländande och grann som aldrig mera.

Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
 då drivan ligger glittrande och kall,
 nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
 och vågens frus i alla fulla fall.
 Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
 med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
 att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
 som rodna och som stråla och betaga.

Visan publicerades redan 1905 i tidningen Karbasen. Det här är en sång som nästan alla barn fick sjunga i den gamla folkskolan. Så sitter också stora delar av texten kvar hos de flesta! Utantilläxorna hade sina fördelar...

5. LÄNGTAN TILL LANDET

*H. S. Säterberg
Otto Lindblad*

D E7 A
Vintern rasat ut bland våra fjällar
D G E7 A
drivans blommor smälta ned och dö.
D E7 A
Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
E A D A E A
solen kysser liv i skog och sjö.
D A7
Snart är sommarn här i purpurvågor,
D
guldbelagda, azurskiftande
A7 D
ligga ängarne i dagens lågor,
G E A D
och i lunden dansa källorne.

D E7 A
Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
D G E7 A
ut till landet, ut till fåglarne,
D E7 A
att jag älskar dem, till björk och lindar,
E7 A D A E A
sjö och berg jag vill dem återse;
D A7
se dem än som i min barndoms stunder,
D
följa bäckens dans till klarnad sjö,
A7 D
trastens sång i furuskogens lunder,
G E A D
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

"Längtan till landet", även känd som "Vintern ra", är en sång med text av Herman Säterberg och tonsatt för manskör av Otto Lindblad 1839.

Melodin kan också framföras med den alternativa texten *Flugans stolta gång på rullgardinen* hela sången igenom, förhoppningsvis utan att uppmärksammas av läraren.

6. HÖR HUR VÄSTANVINDEN SUSAR

L.A. Lundh

          G   D7   G
Hör hur västanvinden susar,
          C   G   A7   D7
se, hur härligt majsol ler!
          G   D7   G
Hör hur bäcken ystert brusar
A7 D   A7 D
inga bojor hålla mer.
          D7
ser du sippor små
          G
hör du lärkor slå
          D7   G C G
sina drillar högt mot himlen blå?
          D7
Ack, hur tiden går!
          G Gdim
Nu är åter vår!
          G   D7   G
Välkommen, härliga vår!

          G   D7   G
Alla skogens fåglar sjunga.
          C   G   A7   D7
Det är liv i dal, på höjd.
          G   D7   G
O, så låt oss, gamla, unga,
A7 D   A7   D
sjunga vårens lov med fröjd!
          D7
I vår ungdoms vår,
          G
ack, hur lätt det går
          D7   G C G
stämma upp en sång för nyfödd vår.
          D7
Är den kulen, grå,
          G Gdim
det är vår ändå.
          G   D7   G
Välkommen, härliga vår!

Allmänt sjungen som skolsång och körsång under många år. Melodin har lånats av Ulf Lundell till Öppna landskap. Alla som gått i skolan under första halvan av 1900-talet har goda utsikter att kunna hela sången utantill!

7. VI GÅ ÖVER DAGGSTÄNKTA BERG

Olof Thunman 1900
Edwin Eriksson 1906

^D Vi gå över ^{A7} daggstänkta berg, fallera,
^D som lånat av smaragdena sin färg, fallera,
^G och sorger ha vi inga,
^D våra glada visor klinga,
^{A7} när vi gå över ^D daggstänkta berg, fallera.

^D De gamla, de kloka må ^{A7} le, fallera,
^D vi äro ej förståndiga som de, fallera,
^G för vem skulle sjunga
^D om våren den unga
^{A7} om vi voro kloka som de? ^D Fallera.

^D O, människor, förglömm er ^{A7} gråt, fallera,
^D och kommer och följer oss åt! Fallera.
^G Si, fjärran vi gånga
^D att solskenet fånga.
^{A7} Ja, kommer och följer oss ^D åt! Fallera.

^D Så gladeligt hand uti ^{A7} hand, fallera,
^D nu gå vi till fågel Fenix´ land, fallera.
^G Till det sagoland som skiner
^D av kristaller och rubiner.
^{A7} Nu gå vi till fågel Fenix´ land, ^D fallera.

Olof Thunman var en entusiastisk fotvandrare och välkänd i trakterna runt Uppsala där han gick i sina stålskodda pjäxor, kostym och överrock. Som inspiratör hade han filosofen Jean-Jacques Rousseau för vilken vandrandet var ett livsbehov och inte en fråga om förflyttning. Vandringsången "Vi gå över daggstänkta berg" skrev han år 1900 då han var 21 år.

Texten publicerades första gången 1906 i tidningen *Strix* julnummer och två år senare gavs text och melodi ut i musikhandeln. Omkvädet "fallera" är ett senare påfund. I originaltexten upprepas slutorden i versraden: "Vi gå över daggstänkta berg, berg, berg".

Melodins ursprung är också omtvistat då några menat att det är en folkmelodi från Hälsingland medan Thunman själv sagt att han fått melodin av sin farmor och därmed trodde att den var från Gästrikland. Edwin Ericsson har däremot hävdat att det var han som komponerade melodin.

8. UTI VÅR HAGE

Folkvisa

1. ^{Am} Uti vår hage där ^F växa ^G blå ^C bär.
Kom ^F hjärtans ^C fröjd.
^{Am} Vill du mig något så ^{D7} träffas ^G vi där.

^E Kom ^{Am} liljor och ^E akvileja
^{Am} kom ^E rosor och ^E salivia
^{Am} kom ^{Dm} ljuva ^{Dm} krusmynta,
^{Am} kom ^E hjärtans ^{Am} fröjd.

2. ^{Am} Fagra små blommor där ^F bjuda ^G till ^C dans
Kom ^F hjärtans ^C fröjd.
^{Am} Vill du så ^{D7} binder jag ^G åt dig en krans

3. ^{Am} Kransen den sätter jag ^F sen i ditt ^G hår ^C
Kom ^F hjärtans ^C fröjd.
^{Am} Solen den ^{D7} dalar, men ^G hoppet ^G uppgår

4. ^{Am} Uti vår hage finns ^F blommor och ^G bär ^C
Kom ^F hjärtans ^C fröjd.
^{Am} Men ^{D7} utav ^G alla du ^G kärast mig är

Uti vår hage är en svensk folkvisa av okänt ursprung och ålder, som nedtecknades för första gången på Gotland under 1880-talet. *Uti vår hage* är en av de mest kända folkvisorna, mycket på grund av det ofta framförda arrangemanget för kör av Hugo Alfvén. Den hör bland annat till valborgsmässofirandets traditionella sångnummer.

Blåhallon (*Rubus caesius*), på Gotland kallade *salmbär*, är en halvbuske besläktad med björnbär, med sammelfrukter ("bär") som påminner om hallon fast mattblå till färgen.

Citronmeliss (*Melissa officinalis*), även kallad bisuga eller *hjärtansfröjd*, är en krydda och medicinalväxt. Citronmeliss är en flerårig ört som kan bli omkring en halv meter hög. Den blommar under sensommaren med små vita blommor som drar till sig bin

Huruvida salmbär tillsammans med de övriga uppräknade växterna i visan skulle utgöra preventivmedel i folkmedicin är omdiskuterat. Tidiga källor saknas helt, vilket gör att analys av texten blir försvårad.

9. ACK, VÄRMELAND DU SKÖNA

Anders Fryxell
Svensk folkmelodi

Am E7 G7 C
Ack, Värmeland, du sköna, du härliga land
Dm Am E7 Am
du krona bland Svea rikets länder!
E7 G7 C
Och komme jag än mitt i det förlovade land.
Dm Am E7 Am
till Värmland jag ändå återvänder.
C G7 Am E7
Ja, där vill jag leva, ja, där vill jag dö.
Am E7 G7 C
Om en gång ifrån Värmland jag tager mig en mö
G7 Am E7 Am
så vet jag att aldrig jag mig ångrar.

Ack Värmeland, du sköna, även Värmlandssången eller Värmlandsvisan, är en svensk sång från 1822, baserad på en traditionell folkmelodi, och med text av Anders Fryxell och Fredrik August Dahlgren. Texten skrevs först för sångspelet Wermlandsflickan (1822) av Fryxell, men lades senare till folklustspelet Värmlänningarna (1846) av Dahlgren.

Klart är att Fryxell skrev sin text till en melodi som sjöngs i norra Östergötlands bergslagstrakter. Denna "östgötavisa", som kallas Risingevisan och skrevs av Anders Ölin, går melodiskt eventuellt tillbaka på den nederländska sången "O, Nederland! Let op u saeck" från 1500-talet (som kan ha nått Sverige med invandrade valloner eller holländare), men de två melodierna överensstämmer inte helt.

10. HÄR ÄR GUDAGOTT ATT VARA

Gunmar Wennerberg

D A7 D A7
Här är gudagott att vara
D G D A7 D
o, vad livet dock är skönt!
A7 D A7
Hör, vad fröjd från fåglars skara
D G D A7 D
se, vad gräset lyser grönt!
A7 D G D A7 D
//: Humlan surrar, fjäriln prålar
A7 D E7 A A7
lärkan slår i skyn sin drill
D A7 D A7
och ur nektarfyllda skålar
D7 G D A7 D
dricka oss små blommor till.://

Sången är ett avsnitt ur Glunt nummer 25, Examens-sexa på Eklundshof, som ingår i sångsamlingen Gluntarne. Den kompletta sången omfattar flera delar som beskriver hur Glunten och Magistern försöker ställa till med en flott examensfest på utvårdshuset Eklundshof, strax söder om dåtidens Uppsala, efter den förres kameralexamen och hur de först ignoreras av kyparen, hur Magisterns tal generar Glunten som försöker avbryta, med mera.

1. FJÄRILN VINGAD

Fjäriln vingad syns på Haga
mellan dimmors frost och dun,
sig sitt gröna skjul tillaga
och i blomman sin paulun.
Minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens värma väckt
till en ny högtidlig yra
eldas vid sefirens fläkt.

Haga i ditt sköte röjes
gräsets brodd och gula plan;
stolt i dina rännlar höjes
gungande den vita svan;
längst ur skogens glesa kamrar
höras täta återskall
än från den graniten hamrar
än från yx i björk och tall.

Se Brunnsvikens små najader
höja sina gyllne horn,
och de frusande kaskader
sprutas över Solna torn;
under skygd av välvda stammar,
på den väg man städad ser,
fålen yvs och hjulet dammar,
bonden milt åt Haga ler.

2. VEM KAN SEGLA FÖRUTAN VIND

Vem kan segla förutan vind?
Vem kan ro utan åror?
Vem kan skiljas från vännen sin
utan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan åror,
men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar.

3. ALLA FÅGLAR KOMMIT RE´N

H. H. von Fallersleben
Tysk folksmelodi

Alla fåglar kommit re´n
vårens glada gäster.
Vilken fröjd i solens sken
vilka sångarfester!
Lärkan drillar högt i sky
våren är ju evigt ny.
Jordens högtid börjar gry
sprider fröjd åt alla.

Trast och fink och siskor små
sjunger glatt i snåren.
Göken räknar i sin vrå
dagarna och åren.
Skogen står så grön och ljus
gungar lätt i sunnansus.
Duvan i sitt gröna hus
fröjdar sig åt våren.

4. DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÅG DIG

Sirger Sjöberg

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
på förmiddan, då solen lyste klar,
och ängens alla blommor av många hundra slag
de stodo bugande i par vid par.
Och vinden drog så saktelig, och nere invid stranden,
där smög en bölja kärleksfull till snäckan uti sanden.
Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
den första gång jag tog dig uti handen.

Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljöd en sång från himmelen, så skön som inga flera;
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
så bländande och grann som aldrig mera.

Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
då drivan ligger glittrande och kall,
nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
och vågens frus i alla fulla fall.
Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
som rodna och som stråla och betaga.

5. LÄNGTAN TILL LANDET

Vintern rasat ut bland våra fjällar
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.
Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda, azurskiftande
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne.

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg jag vill dem återse;
se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

6. HÖR HUR VÄSTANVINDEN SUSAR

Hör hur västanvinden susar,
se, hur härligt majsol ler!
Hör hur bäcken ystert brusar
inga bojor hålla mer.
ser du sippor små
hör du lärkor slå
sina drillar högt mot himlen blå?
Ack, hur tiden går!
Nu är åter vår!
Välkommen, härliga vår!

Alla skogens fåglar sjunga.
Det är liv i dal, på höjd.
O, så låt oss, gamla, unga,
sjunga vårens lov med fröjd!
I vår ungdoms vår,
ack, hur lätt det går
stämna upp en sång för nyfödd vår.
Är den kulen, grå,
det är vår ändå.
Välkommen, härliga vår!

7. VI GÅ ÖVER DAGGSTÄNKTA BERG

Vi gå över daggstänkta berg, fallera,
som lånat av smaragden sin färg, fallera,
och sorger ha vi inga,
våra glada visor klinga,
när vi gå över daggstänkta berg, fallera.

De gamla, de kloka må le, fallera,
vi äro ej förståndiga som de, fallera,
för vem skulle sjunga
om våren den unga
om vi voro kloka som de? Fallera.

O, människor, förglömm er gråt, fallera,
och kommer och följer oss åt! Fallera.
Si, fjärran vi gånga
att solskenet fånga.
Ja, kommer och följer oss åt! Fallera.

Så gladeligt hand uti hand, fallera,
nu gå vi till fågel Fenix´ land, fallera.
Till det sagoland som skiner
av kristaller och rubiner.
Nu gå vi till fågel Fenix´ land, fallera.

8. UTI VÅR HAGE

Uti vår hage där växa blå bär.
Kom hjärtans fröjd.
Vill du mig något så träffas vi där.
Kom liljor och akvileja
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom hjärtans fröjd.

Fagra små blommor där bjuda till dans
Kom hjärtans fröjd.
Vill du så binder jag åt dig en krans
Kom liljor och akvileja
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom hjärtans fröjd.

Kransen den sätter jag sen i ditt hår
Kom hjärtans fröjd.
Solen den dalar, men hoppet uppgår
Kom liljor och akvileja
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom hjärtans fröjd.

Uti vår hage finns blommor och bär.
Kom hjärtans fröjd.
Men utav alla du kärast mig är
Kom liljor och akvileja
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom hjärtans fröjd.

9. ACK, VÄRMELAND DU SKÖNA

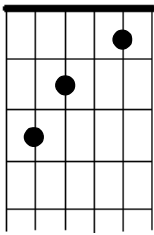
Ack, Värmeland, du sköna, du härliga land
du krona bland Svea rikes länder!
Och komme jag än mitt i det förlovade land.
till Värmland jag ändå återvänder.
Ja, där vill jag leva, ja, där vill jag dö.
Om en gång ifrån Värmland jag tager mig en mö
så vet jag att aldrig jag mig ångrar.

10. HÄR ÄR GUDAGOTT ATT VARA

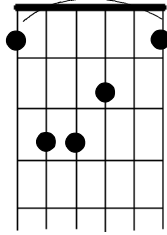
Här är gudagott att vara
o, vad livet dock är skönt!
Hör, vad fröjd från fåglars skara
se, vad gräset lyser grönt!
//: Humlan surrar, fjäriln prålar
lärkan slår i skyn sin drill
och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.://

C-dur

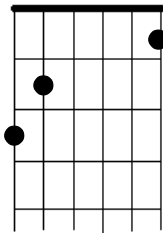
C

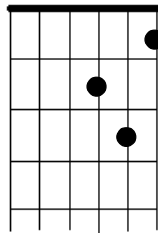
F

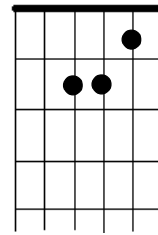
G7

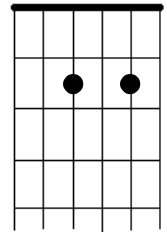
Dm

Am

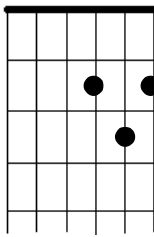

A7

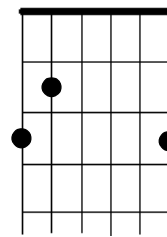

D-dur

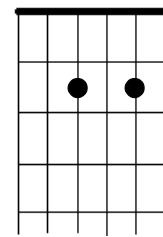
D

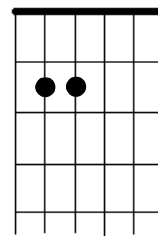
G

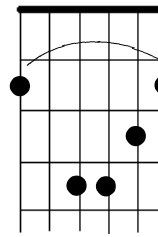
A7

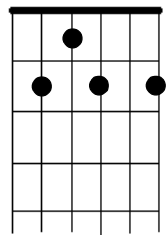
Em

Hm

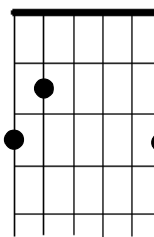

H7

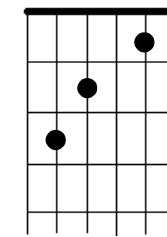

G-dur

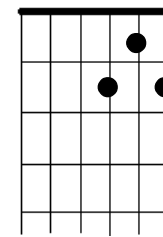
G

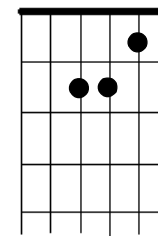
C

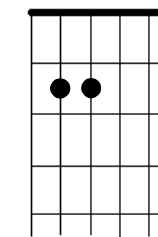
D7

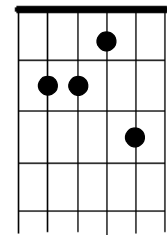
Am

Em

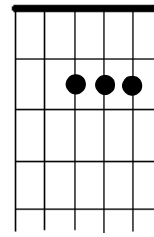

E7

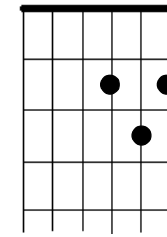

A-dur

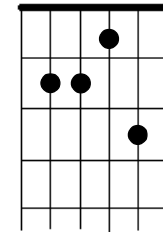
A

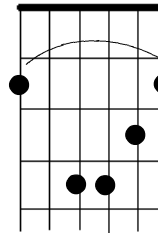
D

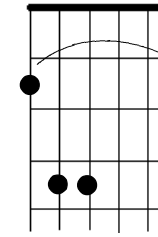
E7

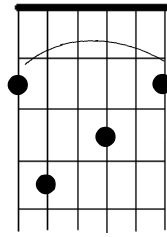
Hm

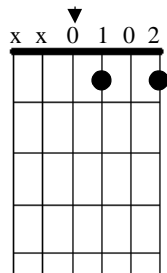
F#m

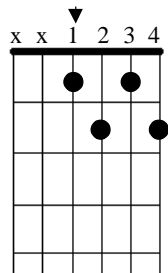
F#7

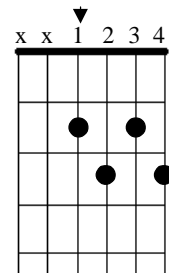
Ddim / G#dim
Hdim / Fdim

D#dim / Adim
Cdim / F#dim

Edim / A#dim
C#dim / Gdim

Dim-ackord